

SKORPIÓ ÉS MÉRLEG

Szereplők:

IRMUS

BÖDÖN

REX

BERNÁT ÚR

ENDRE

FŐSKORPIÓ

SEGÉDSKORPIÓ

I. KÉP

Irmus színre lép. Koszos zacskóját az asztalra teszi. A piszoár alatt Bödön fekszik pokrócba bugyolálva. Irmus almát vesz ki a zacskójából, s beleharap. Bödönhöz lép, ébreszti.

IRMUS: Kelj fel! Hallod? Mindjárt érkeznek a kuncsaftok. Na, tápáskodjál már fel, nem vagy szállodában! Istenem, milyen lusta ez a szarzsák! (*Ráripakodik.*) Elég volt a döglésből, tessék felkelni!

BÖDÖN: Jól van, ne voníts! Mi van reggelire?

IRMUS: Egy-két átszállót, azt kaphatsz... Jól van, itt ez az alma. Majd fogyókúrázok.

BÖDÖN: Az rád fér.

IRMUS: Kuss! Ébreszd a többieket!

BÖDÖN: (*Felkel, s az alvó Rex felé indul mefisztoi mozdulatokkal.*) Te, milyen nap van ma?

IRMUS: (*Az asztalt rendezzi.*) Hétfő.

BÖDÖN: (*Bambán.*) Hétfő?

IRMUS: Most mi van? Nem hiszed? (*Teát főz.*)

BÖDÖN: Elhiszem. Hanem, Irmuskám, mikor egy nyilvános, de úri vécében javítottunk... hja... a hétfő, az ünnep volt... (*Kelti Rexet, rugdossa, de az nem ad életjelet.*) ... szombat-vasárnap zárva volt, s akkor alhattam egész nap... (*Látja, hogy hiábavaló a „gyengéd” ébresztés, belerúg egy hatalmasat.*) Dögölj meg!

REX: Auuu, kösz a gyöngéd ébresztést...

BÖDÖN: Mi a frászt csináljak? Alszol, mint az ágyú. Mit akarsz, kávé és villásreggelit?

REX: Hát legalább. Amikor még...

IRMUS: Csak ne kezd te is! Bernát úr merre van? Ő az egyetlen normális ember köztetek.

BÖDÖN: A kis kamrában fekszik. Tudod, ő szeparálódik. Felébreszszem?

IRMUS: Ne, majd én. Te vadállat vagy!

BÖDÖN: Na, megkaptam... Rex, van valami harapnivalód?

REX: Az előbb ettél.

BÖDÖN: Az az előbb volt, s különben is csak egy almát ettem.

REX: Nem elég? Mit kotorászol?

BÖDÖN: Nem elég.

REX: Hallod? Mi a fenét kotorászol a zsákomban?

BERNÁT ÚR: Jó reggelt, uraim!

BÖDÖN: Mély tiszteletem, professzor úr, Isten hozta!

IRMUS: Mosakodjon meg, Bernát úr, majd találok valami harapni-
valót... (*Bödön csámcsog.*) Te pofátlan, hol találtad?

REX: A zsákomból lopta ki.

IRMUS: Megengedted neki?

REX: Nem, de most már mindegy, nem akaszthatom fel.

IRMUS: Nem a fenét. Van még valami ennivalód?

REX: Ha ez a nyavalyás fel nem falta, van.

BÖDÖN: Összeesküdtetek, hogy éhen haljak! Ugye, Bernát úr, így van?

BERNÁT ÚR: (*Félénken.*) ... talán...

BÖDÖN: Na, látjátok, már Bernát úr is azt mondja...

IRMUS: Tessék, Bernát úr, nem sok, de reggelire elég. Most már szedelőzködjete, gyerekek, nyitok. (*Felmegy a lépcsőn.*)

BÖDÖN: Megnyitja kapuit a nyilvános vécé. Szenzáció! A tömeg be-
tődül, lejönnek ide a steril tisztviselők, írkokok, igazgatók...

REX: (*Gúnyosan.*) ... a munkások...

BÖDÖN: Azok nem, nekik ott a bokor. Lejönnek ide, mosolyogva kihugyozzák, kiszarják magukat, s elmennek. Mi meg szépen itt szagoljuk...

REX: Csak szagolnánk! Mert, hála az istennek, kuncsaft csak sző-
kőévenként téved ebbe a nyilvános vécébe!

BÖDÖN: Szagoljuk, Rex, szagoljuk, a kinti bűz, baszd meg, lefelé terjed...

IRMUS: (*Most jött vissza.*) Ne szagold, fogd be az orrod!

BÖDÖN: Okos ötlet. Erről jut eszembe, most már jöhetne az áthe-
lyezési rendelet. Már kezdem unni ezt a bűzt.

REX: Jól megvagyunk mi itt, keressük a csőtörést...

IRMUS: Kevesebbet járjon a szád! Inkább töltsd meg a vécépapír-
tartókat.

BÖDÖN: Még valamit, főnöknő?

IRMUS: Ha már arra jársz, kimoshatod a piszoárokat...

BÖDÖN: Meg a gda fa... (*Legyint, s teszi dolgát.*)

IRMUS: Bernát úr, óhajt egy teát?

BERNÁT ÚR: Ha nem esne nehezére?

IRMUS: Persze, hogy nem, már megfőztem. Itt a tea. Cukor, citrom
nincs.

BÖDÖN: Nem is számítottam rá.

REX: Még forró, a fenébe! Bödön, gyerünk klotyózni, majd útközben iszogatjuk.

BÖDÖN: Oké. Már két napja nem sikerült normalísalat...

IRMUS: Gyerekek! Ne hülyéskedjete, már megint elfoglaltok két kagylót, ha jönnek az emberek...

REX: Emberek? Milyen emberek, vagy két hónapja egy bűdös lélek sem jött le, meg különben is...

BÖDÖN: Várjál, Rex! (*Nagyképűen.*) Irmuskám! Mi demokráciában élünk itt, nemde? Tehát akkor kakálunk, amikor kedvünk tartja, s oda, ahová tetszik!

REX: (*Csodálattal.*) Kurva intelligens vagy te, Bödönkém... de most már gyerünk! (*Szünet. Leülnek.*) Bödön, tudod, mi most mit csinálunk?

BÖDÖN: Nooo? (*Nyög.*) Mit csinálunk, Rex?

REX: Saját tényérunkba.

BÖDÖN: Nooo. (*Nyög.*)

REX: Gondolj bele, odabüdösítünk, ahol élünk, egyszerűen letrottyantjuk, s utána alszunk benne.

BÖDÖN: Öööö... (*Megkönnyebült nyögés.*) Te most filozofálsz vagy szarsz?

REX: Te ilyenkor nem gondolkodsz el ezeken a dolgokon?

BÖDÖN: Nézd, öregem, itt nincs mit gondolkodni. Amit kiadok magamból, azt utána megetetik velem.

REX: Hát miért nem mész ki?

BÖDÖN: Mert ott is ugyanez van, csak ott politikának hívják. Különben is dolgozunk van, nem mehetünk csak úgy el.

IRMUS: Ne politizáljatok! Ugyan mit tudtok ti? Dögleni, enni, inni és kész! Ez a társadalom mindent megadott nektek...

BÖDÖN: (*Nyögve.*) Igeen...

REX: Nem politizálunk. (*Nagyvonalúan.*) Nagyvecézünk...

BÖDÖN: (*Szünet.*) Rex, mi vagy a horoszkópban?

REX: Most ugratsz?

BÖDÖN: Ugrat a fészkes fene, komolyan kérdezem.

REX: (*Szünet.*) Mééérleg... (*Erőlködve.*)

BÖDÖN: Hm, tudtam.

REX: És te mi vagy?

BÖDÖN: Szintén mérleg.

REX: No, két mérleg egy helyen.

BÖDÖN: Irmuuus! (*Ordítva nyög.*) Mi vagy a horoszkópban?

IRMUS: Mit tudom én. Soha nem foglalkoztam ilyesmivel.

BÖDÖN: Melyik hónapban születted?

IRMUS: Talán októberben, valahol a közepén.

BÖDÖN: Ez is mérleg.

IRMUS: Mit akarsz mondani?

BÖDÖN: Semmit. *(Szünet.)* Irmus, miért nem tudod pontosan, hogy mikor születted?

IRMUS: Minek. Teljesen lényegtelen, hogy ki mikor született. Mindannyian egyformák vagyunk, nem?

BÖDÖN: Azt kétklem. Te, ki táplálta beléd ezt a baromi ideológiát?

IRMUS: Te csak ne ideologizálj, még az én nyakamon élsz.

REX: *(Szünet.)* Ne haragudj már, te tudsz így szarni?

BÖDÖN: De még mennyire, az ilyen ideológiáktól jön meg igazán a kedvem. *(Nyögve.)* Megszáll az iiiihleet... *(Szünet.)* Uhhh! Emlékszem, régebben történt, megismerkedtem egy nővel...

REX: És?

BÖDÖN: Udvarolni kezdtem neki.

IRMUS: Nem kérnék az ő udvarlásából.

REX: Kipecáltad a spinét, mi?

BÖDÖN: Anyukádat! Várd ki a végét, a fenébe!

REX: *(Békiülékenyen.)* Hogy nézett ki?

BÖDÖN: Szép volt. *(Szünet.)* Idősebb volt nálam, de ez nem jelentett komolyabb akadályt. Hiába volt intelligens, nem tudtam vele zöld ágra vergődni.

REX: Mert?

BÖDÖN: Mert nem tudom.

REX: Hogy a francba nem tudod?

BÖDÖN: Talán a szeme? A szemgolyók mögött éreztem valami vadállatit, visszataszító gonoszságot?

REX: Gonosz volt?

BÖDÖN: Nem, nem... én ezt nem tudom megmagyarázni... nem tudom, sokat hallgattam, hagytam, hogy beszéljen.

REX: Jó udvarlási módszereid vannak, nem mondom!

BÖDÖN: Itt már nem udvarlásról volt szó, hanem valóságos háborúról. Éreztem, valamit rejteget az arc. Biztos te is éreztél már ilyesmit... Mindenáron megtudni, mi van a külső mögött, ha kell, kegyetlenségek, harc árán is. És ekkor...

REX: S ekkor simán kinyírtad, mi?

BÖDÖN: Ha?!

REX: Mondom, hidegen lepuffantottad... mármint feldobta a talpát...

BÖDÖN: Micsoda?

REX: Hát edd meg, az egész olyan hitchcockos...

BÖDÖN: Barom vagy. De van valami benne. A lány az én ellentétem volt, s ez vonzott.

REX (*Szünet.*) Na, és a lényeg?

BÖDÖN: Skorpió volt.

REX: Skorpió?

BÖDÖN: A skorpió jegyében született.

IRMUS: Gyerekek, húzzátok már le azt a rohadt vécét, bebüdösítetek az egész helyiséget.

BÖDÖN: Büdös az így is, úgy is, és...

REX: Hagyd a fenébe, inkább mesélj csak erről a marhaságról!

BÖDÖN: (*Szünet.*) A skorpiókról?

REX: Ja...

BÖDÖN: Hm, a skorpiók uralomra, hatalomra vágnak, s céljaikat elérik. Rex, van vécépapírod? Pont ebbe felejtettem el tenni...

REX: Van. Mindjárt adom, csak kitörlöm...

BÖDÖN: Oké. Szóval, nem érted? A skorpiók uralkodnak, vonzó, gyönyörű külsőbe bújnak. Nem vetted észre, hogy a szavak mögött mennyi undorító ocsmányság rejlik?

REX: Nesze. (*Lehúzza a klotyót.*)

BÖDÖN: Kösz. Istenem, mennyi hazugság! (*Lehúzza a klotyót.*) Én meg mérleg vagyok.

REX: Én is mérleg vagyok. (*Kezet mos.*)

BÖDÖN: A mérlegek nem engedik meg, hogy valaki uralkodjon felettük. (*Kezet mos.*) Inkább feláldozzák kényelmüket, mindegyiket, a pöcegödörbe kerülnek. Szappan nincs?

REX: Gondoltam. A mérleg a skorpiónak szállka a szemében.

IRMUS: Látom, a szarást kint is folytatjátok.

REX: Bernát úr, ön milyen jel alatt született?

IRMUS: Ti csak hagyjátok Bernát urat a marhaságaitokkal!

BERNÁT ÚR: Nem baj, hagyja csak. Én is mérleg vagyok.

BÖDÖN: Na, látod, Irmus? Itt lent a bűzben csak mérlegek vannak.

IRMUS: Hagyjál már az agyrémekkel! Nem létezik semmiféle skorpió és mérleg, hagyd a fenébe a horoszkópokat! És főleg, ne sértegesd az otthonomat! Én ezért harcoltam! Ha nem tetszik, miért nem mégy el? Miért nem mégy ki? Miért nem javítod meg azt a kurva csőtörést, és mész el?!

BÖDÖN: Minek? Ahhoz, hogy elmenjek, rendelet kell, ahhoz meg, hogy rendelet legyen, csőtörés kell. Hosszú az egész. Kényelmesebb itt csücsülni, mire azok ott rájönnek, hogy mi is az a csőtörés.

IRMUS: Akkor meg hallgass! Egész életemben harcoltam, hogy legyen valamim, hogy végre igazságos világ legyen...

BÖDÖN: S akkor megteremtettétek ezt a vécét!

IRMUS: Igen, ezt a vécét is és még sok mást! Nincs jogod ócsárolni.
Nincs jogod!

BÖDÖN: (*Gúnyosan.*) Irmus, ha már ilyen szép jövőt csináltatok, beszerelhetetek volna egy légtisztítót, ami elszippantja ezt a kénes, nehéz szagot...

REX: Hagyd abba, Bödön. Mit idegesíted Irmust? Végeredményben a nyakán élünk.

BÖDÖN: Oké, haver, ha te monddod.

REX: (*Bödön fülébe súgja.*) Hagyd a fenébe, ne piszkáld a büszkeségét... (*Hangosan.*) Érdekes ez a skorpió–mérleg viszony. Én még soha nem láttam skorpiót.

BÖDÖN: Nem is láthattál, jól vannak álcázva.

BERNÁT ÚR: S nem csak álcázva! Hanem beépítve. Minden társadalmi formába behúzódnak, mint a poloskák. Állati ösztönük van. Megérik a vihart, a veszélyt. Odújukba vonulnak, régi helyükre egy bábót raknak, egy áldozati bárányt. És várnak. Mikor minden elmúlt, lecsendesedett az égi háború, kidugják az orrukat, s megmentőként újra a régi pozíciójukra kerülnek, de valójában láthatatlanok az emberek számára... s hatalmuk örökös...

IRMUS: Bernát úr, maga ilyesmivel is foglalkozik?

BERNÁT ÚR: Igen, valamikor foglalkoztam, de most már igazán mindegy, öreg is vagyok, beteg is.

BÖDÖN: Zseniális volt. Ki sem néztem magából!

REX: Tehát skorpiót sohasem fogunk látni?

BERNÁT ÚR: Sajnos, fogunk. A mérleg és a skorpió két szélsőség. Megérik egymást...

(*Az ajtóban már egy-két perce egy fiatalember áll. Endre. Ruhája kopott, szakadt, foltozott.*)

REX: (*Észreveszi a jövevényt.*) Bödön...

BÖDÖN: No, mi van?

REX: Nézd, egy kuncsaft. (*Mindenki a fiatalemberre néz, felragyog a szemük.*)

REX: Ez nem igaz!

IRMUS: Dehogynem, dehogynem! (*Hangosabban.*) Fiatalember, fáradjon beljebb, csak bátran, csak bátran...

BÖDÖN: Nagypipi, kispipi, nagykaki, kiskaki, itt mindent lehet...

IRMUS (*Mindhárman Endrének esnek, erőszakos kedvességgel „to-loncolják” a helyiség belsejébe.*)

REX: Itt mindenképpen megkönnyebbül, ez itt maga a Kánaán...

BÖDÖN: Maga a demokrácia...

REX: A színtiszta pluralizmus...

BÖDÖN: *(Teátrálisan.)* Aki egyszer az Irmus vécéjében csapol, az többet más vécéről nem papol...

IRMUS: Ti ketten, pofa be, ne ijesztgessétek a fiatalembert, még majd elmegy! Mit óhajt a fiatalúr?

ENDRE: *(Egy ajtóra mutat.)* Oda... mennék...

IRMUS: Természetesen, csak tessék. Vécépapír van bent, a kagyló kristálytisztá... *(A fiú bemegy.)* ... mondtam, hogy ne rondítátok össze a kagylókat, nem mondtam?

BÖDÖN: Jól van, jól van, Irmuskám! De fölbuzdultál. Ki gondolta, hogy pont ma téved le egy kuncsaft. *(Szünet.)* Több mint két hónap után...

REX: Gyere csak... *(Az ajtóhoz oson, hallgatózik.)*

IRMUS: Mész el onnan mindjárt?!

REX: Azonnal. Csak leellenőrzöm, mit csinál.

BÖDÖN: Mit csinálna? Tekézik! *(Valaki lehúzza a vizet. A két jómadár elugrik az ajtótól.)*

BÖDÖN: Jön! *(Endre kijön.)*

(Hosszú szünet. A „bennszülöttek” széles mosollyal figyelik Endrét, bővölik. A fiatalember nem tud mit kezdeni magával.)

IRMUS: Jó volt?

BÖDÖN: Kellemes volt?

REX: Élvezetes volt?

BERNÁT ÚR: *(Halkan a háttérből.)* Tiszta volt?

ENDRE: *(Vállat von.)* Talán...

IRMUS: *(A tényérokot tisztogatja.)* És most...

BÖDÖN: ... ugyebár most...

REX: Izé, a szokásos...

ENDRE: Sajnálom... nincs pénzem...

IRMUS *(Csalódottan.)* Nincs pénze?

REX: Tudtam, tudtam...

BÖDÖN: Én is. Az abszolút pech. Két hónap után lejön egy élő, mozgó, ürítőképes ember, klotyózik egy hatalmasat, s azután? ... s azután fizetni sem tud! Baszom én az ilyen agyalágyult társadalmat! Még füttyentésre sincs pénze!

IRMUS: Bődön, kuss, mert úgy seggbe rúglak, hogy két hétig kézen állva közlekedsz!

BÖDÖN: Csak mérges vagyok!

IRMUS: Miért vagy mérges? Ártott ez a szegény gyerek neked valamit? Nem tudja kifizetni, hát nem tudja, majd egy másik alkalomkor. Ettől ugyan nem megyünk tönkre.

BÖDÖN: Gyermekese. Figyelj, öcsi! *(Endréhez megy.)* Ha tudad, hogy egy бүdös fityinged sincs, miért nem kint a bokorban hugyoztad ki magad?

ENDRE: *(Szünet. Félénken.)* Az utcaseprő mondta, hogy jőjnek le.

REX: Na, jaaaa! Itt van az eb elhantolva. Miért nem ezzel kezdted?

IRMUS: Az utcaseprő? *(Endréhez megy, de előbb ellöki a két „mesteri”.)* Arrébb menni! Na! Meséld csak el, hogy történt?

ENDRE *(Vastag csend.)*

IRMUS: Zavarban vagy? *(Endre bólint.)* Jól van. Üljlél le! Kérsz egy teát?

ENDRE: ... igen...

BÖDÖN: Mi is kérünk!

REX: Bernát úr, maga?

BERNÁT ÚR: Köszönöm, nem kérek. *(Sakktáblát vesz elő. Felállítja a bábukat. Valamilyen sakkfeladványt oldogat egy könyvből. Irmus teát tölt mindenkinek, aki kért. Rex keres egy poharat, kockákat vesz elő.)*

REX: Lezavarunk?

BÖDÖN: Miért ne? *(Kockáznak.)*

IRMUS: *(Endrével szemben ül.)* Tehát, hogy volt az utcaseprővel?

ENDRE: Hát... kint mászkáltam, mert egy ideje ezen a környéken vagyok... ott aludtam... a borbély mellett van egy hatalmas fa, na, annak a tövében pedig egy pad... ott aludtam... és nagyon hideg volt... már két-három napja birtokoltam a padot, mikor észrevettem, hogy figyelnek...

BÖDÖN: Rex, ne csalj, mert felképelek...

REX: Anyukád csal, nem látod, hogy a négyesen hiányzik egy pont?

IRMUS: Halkabban! *(Endréhez.)* Folytasd!

ENDRE: Az utcaseprő figyelt... megszólított... elbeszélgettünk. Másnap hozott egy szendvicset... rendes ember, s megígérte, hogy segít szállást és munkát találni nekem...

BÖDÖN: ... s azt ajánlotta: menjél le a nyilvános végébe. Irmus majd segít...

ENDRE: ... igen...

REX: Öcsém, melléfgtál. Itt se munka, se szállás, csak a nagy бүdös lét.

BÖDÖN: Amibe még te is beletrottyantottál. Ingyen!

REX: Ezért hát nincs más, mint hogy szépen elpárologsz...

IRMUS: Nem ti döntitek el, hogy ki fog párologni. A legszívesebben ti kettőtöktől szabadulnék meg.

BÖDÖN: Azt elhiszem.

REX: Irmus, gondolkozzál réalisan: se hely, se kaja, se munka...

IRMUS: Tévedsz! Hely az akad, kaját csak találunk, ami pedig a munkát illeti, kereshetné veletek a csőtörést.

BÖDÖN: Tiltakozom, micsoda zöld ötlet...

REX: Fészkes fenét...

IRMUS: Miért?

BÖDÖN, REX: Azért!!!

IRMUS: Hogy lehettek ilyen kőszívűek! Megengednétek, hogy a szegény gyerek megfagyjon...

BÖDÖN: Természetesen...

IRMUS: ... hogy éhen haljon...

REX: Természetesen...

IRMUS: ... hogy szomjan haljon...

BÖDÖN: ... természetesen...

IRMUS: Nincs szavam. (*Csend.*)

BERNÁT ÚR: Gyerekek! (*Mindenki feléje fordul.*) Milyen kegyetlen párbeszéd ez? Nem akarom elhinni, hogy ti ketten ilyen ember-telenek vagytok. Szégyelljétek magatokat! Ha ennyien elférünk ezen a kis helyen... eggyel több vagy kevesebb édes mindegy. Másodsorban pedig gondolatok bele! Ti ketten a mesterek, ő pedig a segéd. Micsoda tekintély. Irigyelni fognak benneteket. Na meg nem kell annyit dolgoznotok. Gondoljátok meg!

(*Hosszú csend. Bödön és Rex szemezgetnek. Bödön feláll, Endréhez megy, körülmustrálja.*)

BÖDÖN: Remélem, értesz a csövekhez, mert bűdös egy munka...

IRMUS: Kap munkát nálatok?

REX: Úgy néz ki.

BERNÁT ÚR: Ez már beszéd!

BÖDÖN: Öcsém, hogy tetszik a kastélyunk?

IRMUS: (*Újra raplis.*) Csak te hagyd békén a gyereket!

ENDRE: Szép.

REX: Hogy hívnak?

ENDRE: Endre.

IRMUS: Nos, fiam, érezd magad otthon! Ez, ahol most vagyunk, tulajdonképpen a nappali. A kamra és a női vécé a hálószoza, de ritkán használjuk, kivéve Bernát urat. A konyha és a fürdőszoba itt van a mosdónál. A vécé pedig hát... mindenhol...

BÖDÖN: Már megszokta, kint is így van.

IRMUS: Különben ez Rex, ez Bödön. Ők ketten a kanalizációtól vannak...

REX: ... karbantartó vállalattól...

IRMUS: A lényegen nem változtat. Ők egy csőtörést jöttek megjavítani, de még nem találták meg a hibát, ezért kénytelenek itt maradni, míg be nem fejezik a munkájukat.

REX: Persze, dolgozunk... csak annyi itt a cső, a fene fogja megállapítani, melyik a rossz...

IRMUS: Az Bernát úr. Nyugdíjazott utcaseprő. Itt él velem már régóta, tulajdonképpen élettársam. Még akkor ismerkedtünk meg, amikor ő még fiatal utcaseprő volt, én meg csitri vécésnéisegéd. Igen, akkor még a vécés néniknek segédek is voltak.

BÖDÖN: Nekem meg öregapám is volt még akkor.

IRMUS: Szóval, Endre, használhatsz mindent nyugodtan.

ENDRE: Igen, köszönöm...

REX: Öcsi, hová valósi vagy?

IRMUS: A cuccaidat nyugodtan lerakhatod, senki sem lop... *(Hallakban.)* ... legalábbis remélem...

REX: ... hallod?...

ENDRE: Itt a városban születtem.

REX: Merre?

ENDRE: Kint, a Duna mellett...

REX: Ott, ahol azok a kulipintyók vannak, kartonházak, sátorok meg miegymások?...

ENDRE: Ott.

REX: Bődön, figyelj csak... Endre, s bent a városban az emberek hogy hívják az ilyen városrészt?

ENDRE: Nyomornegyed.

BÖDÖN: Hahó! Irmus, mit hallok? A múltkor azt állítottad, hogy ebben a társadalomban nincs nyomor, hát még nyomornegyed!?

IRMUS: Most is azt állítom! Ugye, fiam, ezt csak úgy mondtad? Valójában az csak kicsit rendezetlenebb városnegyed, s ráragadt ez a csúnya név. Van nektek mindenetek. *(Szünet.)* Biztos van, itt mindenkinek van mindene!

ENDRE: Nem tudom, én...

IRMUS: Miért mentél el otthonról? Szerencsét próbálni?

ENDRE: *(Közönyösen.)* Nem volt mit enni, és van még két húgom, na meg pofon csaptam egy ipsét, valamilyen laktérpénzt követelt, meg lekurvázta anyámat...

BÖDÖN: A társadalom kollektív fogyókúrárt szervez!

IRMUS: Bődön! Hát apád nem dolgozik?

ENDRE: Nincs apám. *(Szünet.)* Meghalt. Régen.

IRMUS: Szegénykém. Anyád az él, nem?

BÖDÖN (*Halkan és cinikusan*) Mint az előbb említette volna: lekurválták. A szenilitás első jele...

ENDRE: Igen.

IRMUS: Dolgozik?

ENDRE: Igen.

BÖDÖN: Ugyan hagyd már Endrét! Minek faggatod? Nyugodjon le, aludjon egyet, s majd elmond mindent.

IRMUS: Csak bátorítani akartam.

REX: Persze, úgy, hogy emlékezteted a múltra.

IRMUS: Csak egy kis emberi melegséget akartam, hogy érezzen.

BÖDÖN: Ez egy általános betegség lehet. Bátorítani, segíteni, boldoggá tenni akartok, ha kell, ha nem. De hagyjuk a filozófiát, térjünk a tárgyra: fiam, Endre, van valami harapnivalód?

IRMUS (*Azonnal reagál.*) Ilyesmit ne halljak többé! Szégyentelnek. Hogy van csak pofád?

ENDRE: Talán akad valami... (*Egy darab kenyérre bukkan. Rexnek adja.*) ... tessék...

REX: Kösz. (*Bödönnek nyújt egy darabot.*) Nesze, vegyél. Bernát úr, óhajt?

BERNÁT ÚR: Köszönöm szépen, már ettem.

BÖDÖN (*Tele pofával beszél.*) Ja, 1921. április 46-án, he, he...

REX: Irmus, kérsz?

IRMUS (*Legyint.*) Elmentek ti a bűdös francba...

REX: Magyarán, nem kérsz. (*Csámcsog.*) Öcsi, milyen jelben születted?

ENDRE: Nem tudom.

IRMUS: Ez most mire jó, Rex?

REX: Milyen hónapban születted?

ENDRE: Október elején...

REX: (*Nagyképűen. Böfög.*) Íme, hölgyeim és uraim, még egy mérleg!

II. KÉP

Hideg van. A nézőket nem szükséges befagyasztani. Bernát úr pokrócba burkolózva, fején pomponos sapka, könyvet olvas, teázik. Irmus ízléstelen göncökbe bugyolálva munkáját végzi, azaz kötöget. Bődön és Rex kártyáznak. Az asztaluk egy „selejt” vécékagyló. Endre járkál, nyugtalan, ideges. Ruhája szintén agyalágyult.

ENDRE: Hogy tudtok ilyen nyugodtan ülni? Halljátok? (*Bődön böfög, és rágcsál valamit.*) Hogy tudtok ilyen nyugodtan ülni és verni a blattot?!

BÖDÖN: Most nincs kedvem állni. Tök a tromf, Rex, nem piros. Figyelj a játéokra!

REX: Kurva hideg van. Még a szemgolyóm is befagyott.

BÖDÖN: Nesze.

REX: Egy felsőcske.

ENDRE: Hogy tudtok csak kártyázni?

REX: Aludni nincs kedvem. Munkaidő van. Viszed?

BÖDÖN: Ja. Ugyan, Endre, ülj már le, idegesítesz.

ENDRE: Jó. (*Szünet.*) Nem bírok ülni. (*Ügyetlenül rágyújt.*)

REX: Mióta dohányzik a pipike?

IRMUS: Az emberek télen megbolondulnak.

BÖDÖN: Úgy látszik, nálunk állandóan tél van.

REX: Öcsém, te tavaszig totál bedilizel.

IRMUS: Nénikéteket tavaszig! Ha befejeztétek a melót, elviszitek magatokkal.

BÖDÖN: Honnan szerezte a dohányt?

REX: Bernát úr tart ilyesmit.

BÖDÖN: A temesvári püspök. (*Rex bambán néz.*) Mit gondolsz, ki? Áááá, a kicsike!?

REX: Ja, fogalmam sincs. Lehet, hogy Bernát úrtól kapta. Neki szoktak lenni hülyeségei. (*Endre hevesen járkál.*)

BÖDÖN: Mintha sajtkukac lenne a seggiben. Öcsi, csinálj valamit, mert elszédülsz!

ENDRE: (*Agresszívan.*) De mit csináljak? Mit lehet itt csinálni? Dolgozni akarok, de ti kártyáztok. Persze, csináljunk már valamit, keressük meg azt a rohadt csőtörést. De mit tehetek én egyedül?

BÖDÖN: Mit tudom én? Találj valamit! Ülj le, és számold, hány svábbogár...

REX: ... csótány!!!...

BÖDÖN: ... jól van, számold hány csótány mászik ki a kamrából!

ENDRE: Hülyeség!

IRMUS: Akárcsak a te járkálásod.

REX: (*Szünet.*) Bödön, mondd már, a csótányok milyen nemzeti-ségűek?

BÖDÖN: Baszogatsz?

REX: Halálkomolyan mondom.

IRMUS: Biztos svábok, ha már svábbogaraknak nevezik őket.

REX: Nem hiszem.

IRMUS: Hanem?

ENDRE: Hogy tudtok ilyen hülyeségekről beszélni? Miért nem dolgoztok?

REX: Miért lenne hülyeség? És egyáltalán ki akadályoz meg téged, hogy dolgozzál, tessék, fogjál hozzá, banánra vársz?

ENDRE: Itt rostokolunk már hónapok óta, s nem csinálunk semmit. Miért nem keressük meg azt a kibaszott csőtörést? Javítsuk meg, és pucoljunk.

REX: Minek? Először is keveset fizetnek. Akkor mi keveset dolgozunk. Kettő: itt jó, ki tudja, hová kerülnénk. Emlékszel, Bödön, amikor döglött patkányokat kerestünk, melyek állítólag eldugították a keleti csatornahálózatot?

BÖDÖN: Emlékszem. Az bűdös volt. Kősz, szépen, inkább a nyilvános vécé. Ha kellünk nekik, majd szólnak. Addig is le vannak szarva.

ENDRE: Akkor sem ülhetünk tétlenül, még ha rosszabb is vár ránk kint.

BÖDÖN: Jó. Keresd a csőtörést.

ENDRE: És ti?

REX: Mi is keressük...

BÖDÖN: ... elvben... (*Röhögnek.*)

ENDRE: Mondjátok, ti meg vagytok elégedve ezzel itt?

IRMUS: Mivel?

ENDRE: Ezzel az étellel, hogy bűzben, nyomorban éltek?!

REX: Másnak még ennyi sincs.

BÖDÖN: (*Gúnyosan.*) Nem is olyan rossz, van központi fűtés...

ENDRE: Nem azt kérdeztem, kinek rosszabb, hanem hogy nektek jó-e?

BERNÁT ÚR: Fiam, ahhoz, hogy választ kapjál, helyesen kell feltenni a kérdést.

ENDRE: Szerintem nagyon egyértelmű a kérdés!

BERNÁT ÚR: Pont az a baja. Ha azt kérdezed, van-e elég kajánk, ruhánk, életfeltételünk, azt mondom, hogy: nincs, nem vagyunk megelégedve. Mégis, miért vagyunk nyugodtak? Fent, tehát a vécén kívül, nevezzük: a normális világban olyan a társadalmi felépítés, hogy mindent egyértelműen fog fel. Létezik általános boldogság, általános tudás, általános gondolkodás, általános szerelem, általános ember. Minden általános és közészerű. Érted? Mindenütt meghúznak egy felső határt, ami emberi viszonylatban alacsony, s ha áthágsz ezen, te leszel az ellenség. Látod, ezért vagyunk mi egy bizonyos értelemben elégedettek. Van szellemi szabadságunk. Az emberek, akik ide jönnek, igaz ritkán, nem is sejtik, hogy világuk reális tükörképével szembesülnek. Mi legalább nem élünk hazugságban.

BÖDÖN: *(Szünet.)* Ámen! Endre fiam, Bernát úr nagyon szépen megmagyarázta neked, de mivel látom, egy csipetnyi sem jutott el ebből az agyadig, egyszerűbben mondom, hogy megértsd. Kérlek, mi is szarban vagyunk, ők is szarban vannak, csak mi ezt tudjuk, ők meg nem.

IRMUS: Bödön, ki jogosít fel, hogy így beszélj egy társadalomról, amely neked mindent megadott?

BÖDÖN: Te hiszel, Irmus, te hiszel abban a társadalomban, ott fenn?

IRMUS: Természetesen hiszek!

BÖDÖN: *(Gúnyosan.)* Hiszek egy Istenben!

IRMUS: Hiszek benne, te barom! Kisgyermek koromban olyan szegények voltunk, mint a templom egere. Szennyben, piszokban éltünk, valami istállóban. Tetvek, bolhák, izzadságszag, állott kosz bűze. S akkor jött ez a társadalom, hozott valami reményt, fényt, eltörölte a nyomort...

BÖDÖN: S hozott helyette másikat.

IRMUS: Ebben a társadalomban nincs nyomor!

REX: Persze, ha ember sincs, hogy lehet nyomor?!

ENDRE: Csak dumáltok, dumáltok. Semmi tett, ültök a babérajaitokon, s elméledtek, mit is kéne csinálni!

BÖDÖN: Ne idegesíts!

IRMUS: Miért, mit kellene csinálni?

ENDRE: Kimenni innen, felvilágosítani az embereket, megmondani nekik, hogy ez az egész hazugság!

REX: Te, öregem, ez marhára buzog...

BÖDÖN: ... a fejem búbján jön ki... a próféta...

REX: ... a cuncimókus kész forradalmár...

BÖDÖN: Ül le a seggedre, és csillapodjál! Ne járkálj! Az idegeimre
mész! Süketeket akarsz felvilágosítani? Te vaddiszno! Süketeket?
ENDRE: Miért ne? Legalább megpróbálom, s nem koptatom a va-
lagam, mint te!
BÖDÖN: Mit beszélsz, öcsi?
IRMUS: Gyerekek, nyugalom!
ENDRE: Egy nagy bunkó! Faszfej! Csak pofázik, jártatja a száját,
közben gyáva, mint a nyúl, s a tetejében lusta, mint a gingula!
BÖDÖN: Mit mondtál? Betelt a pohár!
ENDRE: Gyáva vagy, és pont! Gyáva és beszari. Gyáva fosós vagy!
BÖDÖN: A te édes jó kurva anyád lesz gyáva, ha most beverem a
pofád!

(*Szaftos bunyó.*)

REX: Hé-kás!!!
IRMUS: Bődön!!!
ENDRE: Kotródj, vadállat!
REX: Na, nyugi, gyerekek!
IRMUS: Elég legyen, te kuss a sarokba, te meg a mosdóhoz, gyerünk!
Ez most mire volt jó?
BERNÁT ÚR: Ugyan, ugyan, összekülönböztek a fiúk.
IRMUS: Összekülönböztek? Ez itt nem kupleráj, ez egy tisztességes
nyilvános vécé, kuncsaftjaim vannak, mit szólnak majd?
BÖDÖN: A kuncsaftjaid dögöljenek meg! Mind a hat, akik az utolsó
két évben lejöttek!
IRMUS: Akkor is, miből élnél meg?
BÖDÖN: Nekem van munkám! Keresem a csőtörést! S ha nem tet-
szik, akkor itthagylak a fenébe, fulladj meg a szennyvízben, ha
vízömlés lesz.
IRMUS: Persze, csőtörés, már vagy fél éve keresed, bezzeg, ha be-
csületes ember lennél...
BÖDÖN: (*Gúnyosan.*) Pardon! Nekünk kizárólag becsületes embe-
reink vannak, a becstelenekeket központilag kiirtották...
ENDRE: Itt van, újra filozofálgatnak!
BÖDÖN: Te meg újra kaphatsz egy pofont!
ENDRE: Igen? Én azt hittem, hogy itt lent demokrácia van.
BÖDÖN: Demokrácia az anyád picsája!
ENDRE: Filozofálgattok, filozofálgattok...
BÖDÖN: Endre! Összeszartad a dolgot, s most mindnyájan ve-
szekszünk.

ENDRE: Pont ez a társadalom baja, csak filozofálgat és veszekszik.
Nézd meg...

BÖDÖN: Endre!

ENDRE: Nézd, a véécés nénitől az utcaseprőig mindenki filozofál,
ahelyett, hogy dolgoznának!

BÖDÖN: Endre! Odamegyek!

REX: Ugyan, Bödön! Igaza van a gyerekeknek.

BÖDÖN: Persze, hogy igaza van! De attól még megverhetem, nem?

BERNÁT ÚR: Gyerekek, ez meddő vita. Becsületesen és tisztességesen
kell élni ebben a közösségben, s akkor minden oké.

BÖDÖN: Milyen szépen mondtad, mintha legalábbis pap lennél!

BERNÁT ÚR: Az is voltam.

BÖDÖN: (*Hosszú szünet.*) Mi voltál te?

BERNÁT ÚR: Pap, lelkész.

REX: Hülyéskedsz, vagy komolyan mondd?

BERNÁT ÚR: A lehető legkomolyabban.

ENDRE: Egy pap a nyilvános véécében?

BERNÁT ÚR: Pardon, fiatalember, volt pap!

BÖDÖN: Degradálták, mikor megtudták, hogy a svábbogarak közt
terjeszti a Jézuskát?

REX: Akkor mégis csak jól láttam: tegnap egy patkány imádkozott.
(*Rex és Bödön röhög.*)

IRMUS: Mit gúnyolódtok? Az ember pap volt, és kész.

REX: Igaz is, minden embernek van egy sötét korszaka az életben.

IRMUS: Sötétség van a te koponyádban! Különben is ne firtassuk,
lehet, hogy Bernát úrnak kellemetlen.

BERNÁT ÚR: Ugyan, nem nagy mese. Hallgatag, visszavonult gyer-
mek voltam. Nem játszottam kint az udvaron a többi kölyökkel,
nem fociztam, nem csintalakodtam, nem huzigáltam a lányok
varkocsát. Talán a család, az otthoni hangulat... puritánok
voltak... túlzottan... Legtöbbször olvastam, hallgattam az
öregebbek, a felnőttek meséit, felszínes beszélgetésüket. Egész
gyermekkorom valahogy passzivitásban, némaságban telt el...
talán nem is baj. Apám nem tudott velem mit kezdeni: a fizikai
munkára gyengécske voltam, tisztviselői munkához túl őszinte.
Végül beadott papneveldebe.

REX: És?

BERNÁT ÚR: Semmi. Befejeztem a teológiát.

REX: És?

BERNÁT ÚR: Ennyi, semmi több.

REX: Hogyhogy ennyi? Jelenleg nem éppen templomban vagyunk.
Habár úgy is vehetjük...

BERNÁT ÚR: Tudom, tudom, az is érdekel benneteket, miként mondtam le tisztségemről.

BÖDÖN: Lemondott? Azt hittem, kidobták, és büszke lehetek magára.

BERNÁT ÚR: Miután befejeztem az iskolát, a Szent Antal-templomba kerültem. Nagy hévvel indultam, sokat dolgoztam. Aztán ráébredtem, túl érzékeny vagyok. Különösen a gyóntatás esett nehezemre. Volt, amikor megmondtam volna a nekem gyónónak: ember, ezt a temérdek bűnt úgysem bocsátja meg senki az égvilágon. Akkor döntöttem úgy, hogy szakítok ezzel a pályával, amikor bejött ez az új társadalmi rend, és nevet, arcot adott az Istennek. Majd jött egy újabb változás, s újabb istenek, és megint egy újabb... pedig ez az isten csupán egy ember, kinek kezében a hatalom és az erőszak összpontosul.

BÖDÖN: Csalódtál a pofájában, mi?

BERNÁT ÚR: Csalódtam az istenekben, akik rosszabbak, mint mi, halandó emberek. Gyerekesek és korlátoltak. *(Szünet.)* Na, meg aztán megszegtem a katolikus egyház törvényeit.

BÖDÖN: Nono!

BERNÁT ÚR: Megismertem egy nőt.

REX: Bernát úr, talán csak nem a földi gyönyörök miatt hagyta ott a fényes pályát?

BÖDÖN: Azért nem kellett volna otthagyni. Miért nem változtatott céget? Végeredményben tők mindegy, melyik istennek esküszöl, nem?

IRMUS: Erről jut eszembe! Hol van a kép? Bödön, hol a Nagy Vezér képe? Neked adtam, hogy felakaszsd!

BÖDÖN: A képet vagy...?

IRMUS: *(Hisztérikusan.)* Hol a kép?

BÖDÖN: Felakasztottam!

IRMUS: Hová?

BÖDÖN: A vécékagyló fölé! Nem mondtad, hogy hova akasszam... mert bükkfa nem volt...

IRMUS: Szadista, senkiházi! Miért akasztottad fel fordítva?

BÖDÖN: Ha már esik, fejre essen!

REX: Vagy bele...

IRMUS: Szarok vagytok mindnyájan, gyilkosok, pofátlanok! Azt az embert pocskondírozzátok, aki megtett értetek mindent, neki köszönhetitek, hogy nem döglöttetek éhen, hogy most szabadon élhettek. Ez a hála? Pumpoljátok a társadalmat, lusta lajhárok

vagytok, csak a pofátok jár! Ez is most kelt ki a tojásból, de már akkora a pofája, mint ide hat hét.

ENDRE: Miért, mit kellene, hogy csináljunk? Hunyászkodjunk meg? Nyaljam ki a seggét ennek a képnek? Mint istent imádjam? Boruljak térdre a skorpió előtt?!

IRMUS: Mi bajod? Mit ordítasz? Azt hiszed, meghatódom? Skorpiók, skorpiók, vemhes anyád bűdös picsája, skorpiók! Mint egy méltóságos úr, úgy jár-ke! Rosszabb vagy már, mint ez a két léhűtő. Csak járkálsz és zsörtölődsz! Nokedl nincs jogod beszélni! Te még gyerek vagy!

ENDRE: Igen, gyerek vagyok, akinek korog a gyomra, nincs otthona, nincs egy normális ruhája. De én dolgozni akarok, csak nem hagynak!

IRMUS: Akarsz te a fészkes fenét! Csak tudnám, minek jöttél el otthonról?!

ENDRE: Mondtam már! Nem volt mit enni!

IRMUS: Ismerem én az ilyeneket! Az apja cigarettázik és alkoholista, csak kocsmázik, azután megdöglik. Az anyja meg kurva! Baszik is a családra! S akkor az ilyen kölykök bírálják ezt a mi társadalmunkat! Nincs semmi bajuk, csak megártott nekik a jólét!

ENDRE: Ezt nem tűröm, nem tűröm, hogy az anyámat kurvának nevezd!

IRMUS: Miért? Nem az volt? Ha dolgozott volna, s nem a kanok után szaladgál, biztos teremt valamit a családnak, ha nem mást, egy nyilvános vécét!

ENDRE: *(Önkívületben.)* Bebizonyítom, hogy hazudtok! Bebizonyítom, hogy hazudtok! Egyedül fogom majd felvilágosítani az embereket! Elmegeyek ebből a koszfészekből! Elmondom az embereknek! Megmondom nekik: emberek, ne higgyetek, hazudnak, mindegyik hazudik, még aki igazat mond, az is hazudik, hazudnak ott, a szószék mögött, az emelvényeken, a tévében, a rádióban, az újságokban, sőt még a nagy kép is hazudik! *(Köp. Kiszalad.)*

BÖDÖN: *(Hosszú csend.)* Elfelejtettem neki megmondani, felesleges amit csinál, teljesen felesleges. Ha sikerül is, jönnek a harcokocsik, és szétmorzsolják. Nem, a skorpiók úgysem engedik, éberek, nagyon éberek. Majd visszajön.

IRMUS: Persze, hogy visszajön.

(Zene, majd idegesítő zúgás. Cipőtalpkopogás. Valaki cigarettára gyújt)

SEGÉDSKORPIÓ: Nemsokára jön a vécés néni ébreszteni a társaságot.

Mindig pontos.

FŐSKORPIÓ: Remélem. *(Szünet.)* Utálok az ilyen lucskos helyeket.

Meg a mérlegeket.

SEGÉDSKORPIÓ: Hát igen, egyedül rájuk nem hathat a szerünk. Szerencse, hogy nincsenek sokan. Egyáltalán, miért tömörülnek?

FŐSKORPIÓ: A Nagy Skorpió ötlete. Olyan munkát talál nekik, amire eleve várni kell, vagy sokáig egy helyen tartja őket. Csak így lehet ellenőrizni ezt a bandát. Most a nem létező csőtörést javítják vagy három hónapja. Jó, mi?

SEGÉDSKORPIÓ: De azért van gond velük.

FŐSKORPIÓ: Ez igaz.

(Nyílik az ajtó. Irmus lép be. Bekapcsolja a villanyt. A társaság szerteszéjjel fekszik, horkolnak. Irmus leteszi a cuccát, a két skorpiót észre sem veszi.)

FŐSKORPIÓ: Itt a vécés néni.

SEGÉDSKORPIÓ: Igen. De vak ez a nő?

FŐSKORPIÓ: Öregem, új vagy, mi?

SEGÉDSKORPIÓ: Hát eléggé.

FŐSKORPIÓ: Az más. Figyelj! Minden ilyen mérlegtanyán lehallgatókat helyezünk el és egy embert, aki provokálja őket. Ez itt a vécés néni szerepe. Mi élő lehallgatóknak nevezzük őket.

SEGÉDSKORPIÓ: Zseniális. A Nagy Skorpió éles elméje, ugye?

FŐSKORPIÓ: Természetesen.

SEGÉDSKORPIÓ: Szóval, a vécés néni a cinkosunk.

FŐSKORPIÓ: Tudat alatti cinkosunk! Ő valójában nem tudja, mire használjuk fel beosztását.

SEGÉDSKORPIÓ: S így legalább nem árulhatja el magát.

FŐSKORPIÓ: Helyes.

SEGÉDSKORPIÓ: *(Szünet.)* Kit keresünk tulajdonképpen?

FŐSKORPIÓ: Senkit. Mi már találtunk valakit. Csak az apróságokat, a formalításokat intézzük most.

SEGÉDSKORPIÓ: Aha. A többiek látnak majd bennünket?

FŐSKORPIÓ: Ők igen, igazi mérlegek, egytől egyig.

(Irmus ébreszti a társaságot. Természetesen előbb „odatette a teát főzni”.)

IRMUS: Kelj fel! Hallod? Kelés, mindjárt nyitok. Elég volt a dög-lésből!

BÖDÖN: Oké, oké, csak nyugodtan, ügyesen... *(Ásítózik.)* Jézusom! Skorpiók? Itt! Skorpiók?!

IRMUS: Mi bajod? Mit bámulsz úgy, mint aki bent ment ki?

BÖDÖN: Skorpiók az asztalodnál... két skorpió... nem látod?

IRMUS: Beteg vagy? Vagy rosszat álmodtál? Az asztalomnál nincs semmi, te vadsertés. Akarsz a nyakadba egy vödör hideg vizet?

BÖDÖN: Álmodnék? Egy kis hideg víz biztosan kijózanít, Irma.

(A lavabóhoz megy, mosdik.)

IRMUS: Nem vagyok neked Irma. Ha kitisztult a koponyád, ébreszd a többieket.

BÖDÖN: Ettől félttem. Mégsem álom. Két skorpió.

IRMUS: Micsoda?

BÖDÖN: Skorpiók.

IRMUS: Meghülyültél? Mindjárt felébrezttem Rexet. Vigyen el az orvoshoz. Rex, ébredj kérlek, ébredj...

REX: Jól van, jól van, felébredtem, ne taszigálj, csak ne ilyen nagy garral, csak nyugodtan...

IRMUS: Rex! Rex, nézd meg, mi van Bödönnel! Azt hiszem, megbolondult. Valamit motyog. Félrebeszél. Mondd, nem itatok az este?

REX: Véletlenül sem. Nézzük csak, mi van vele... Micsoda?...

IRMUS: Rex, miért nézel olyan furcsán?

REX: ... Skorpiók?...

IRMUS: Rex... Rex... Nézd meg Bödönt...

REX: Skorpiók?... Bödön, hogy kerültek ide?...

IRMUS: Rex! Te is megbolondultál? Miért nézel így? Mi ez, mi történik?

BÖDÖN: Nem tudom, hogy kerültek ide?!

IRMUS: Hülyék! Az egyetlen józan ember Bernát úr. Bernát úr! Ébredjen!

(Irma a kamrába viharzik.)

IRMUS: Ébredjen, Bernát úr, nagy baj van!

BERNÁT ÚR: Ne ordítson, Irma, ébren vagyok. Felébreztett a lárma.

IRMUS: Segítsen!...

BERNÁT ÚR: Egy pillanat, a nadrágom...
IRMUS: Nagy a baj, nagy a baj... (*Kijönnék.*) ... két hü...
BERNÁT ÚR: Tudom, Magam is látom: két skorpió látogatott el hozzánk.
IRMUS: (*Szünet.*) Tessék?! Maga is, Bernát úr?
BERNÁT ÚR: Ugyan, Irma, maga nem láthatja, hisz nem igazi mérleg.
BÖDÖN: Nem igazi mérleg?
REX: Akkor ez azt jelenti, hogy Irmus...
FŐSKORPIÓ: Igen, azt. Irmus élő lehallgató!
REX: Úristen! Élő lehallgató!
IRMUS: Ki az élő lehallgató? Meghibbantatok mindannyian? De tudom én, miben sántikáltok! Meg akarjátok kaparintani a vécémet. Úristen!
BÖDÖN: Kell a fenének a büdös vécéd. Csak arról van szó, hogy az asztalodnál két skorpió áll!
IRMUS: Nincs ott semmi! Bebizonyítom! Nézzétek! (*Óriásit sikít.*)
Fujj! Ezek tényleg skorpiók, élő skorpiók!
BÖDÖN: Vigyázz, megcsíp!
FŐSKORPIÓ: Már késő, hahaha!
IRMUS: (*Sikít.*)
REX: Elájult!
BÖDÖN: (*Irmushoz szaladnak.*) Irmus! Irmus! Felelj!
SEGÉDSKORPIÓ: Hagyjátok. Csak elájult. Altatót kapott.
BÖDÖN: Miért bántottátok?
FŐSKORPIÓ: Hogy ne zavarjon.
REX: Hogy volt pofátok ezt a szegény asszonyt élő lehallgatónak használni?
FŐSKORPIÓ: Mindent és mindenkit felhasználunk a cél érdekében. Elégedett?
REX: Mit akartok?
SEGÉDSKORPIÓ: Semmi különöset. Visszahoztunk egy jómadarat, aki megpróbált uszítani, s a Nagy Skorpió ellen agitálni. Az ilyenek rontják meg az ifjúságot!
REX: Talán csak nem Endrére gondoltok?
FŐSKORPIÓ: De igen.
REX: Ez mind rágalom, hazugság. Endre csak...
SEGÉDSKORPIÓ: Kuss legyen, amikor a Főskorpió beszél!
BÖDÖN: Az igazságot el kell hallgatni, ugye?
SEGÉDSKORPIÓ: Te is lázadozol? Nektek nem lehet igazságotok. Az csak nekünk van. Az egyetlen igazság a Nagy Skorpió igazsága. Vagy elfogadod, vagy nem éled túl!

BERNÁT ÚR: *(Hosszú szünet.)* Végül is mi van Endrével? Remélem, nem bántottátok. Még gyerek.

SEGÉDSKORPIÓ: Veszélyes gyerek. De megkapjátok az Endréteket. Hozzátok be.

(Kinyílik az ajtó, valakit bedobnak)

SEGÉDSKORPIÓ: Itt van!

BÖDÖN: *(Mindannyian Endréhez.)* Te majomparádé, jól vagy? Rendben vagy, Endre?

REX: Nem bántottak? *(Kórusban kérdezzetik.)* Jól nézel ki!

BÖDÖN: Endre, miért nem felelsz?

FŐSKORPIÓ: Mit bántjátok? Úgysem tud felelni.

BÖDÖN: Tessék?

FŐSKORPIÓ: Megnémult. Szembekerült a valósággal, és megnémult. Némán ül majd köztetek, nincs több mondanivalója.